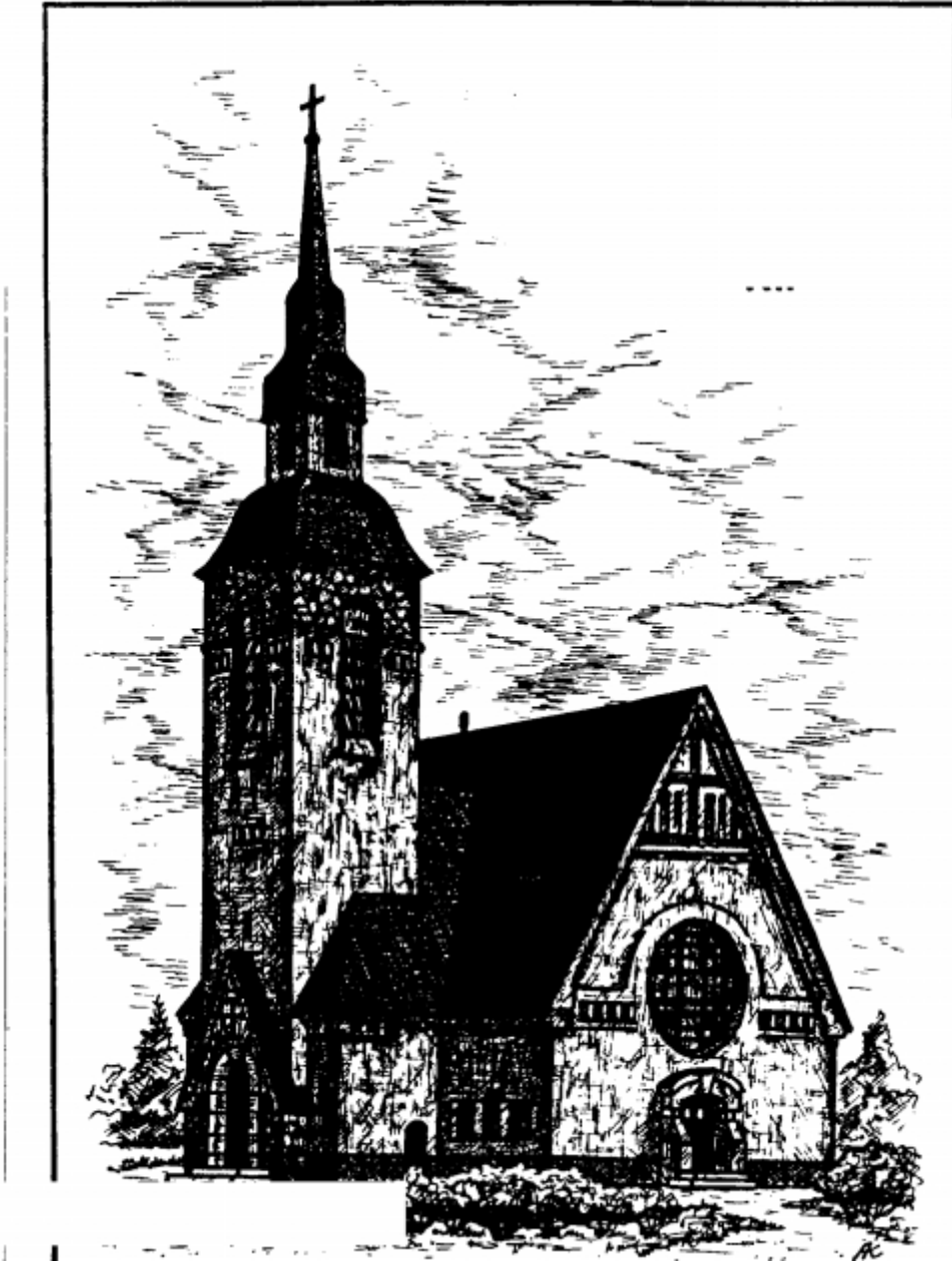

TERIJOKI LUTERILAINEN KIRKKO 1908

Tänään Terijoen kirkosta puuttuu kellotapuli ja sitä käytetään pääasiassa elokuvateatterina.

Seurakunta odottaa vielä kirkon palauttamista.

Valkeasaaren evankelisluterilainen seurakuntapiiri on monien Suomesta tulleiden pienten avustusten ja oman talkootyön voimin rakentanut inkeriläisen Hilja Mutkarin pihaan pienen rukoushuoneen. Siihen mahtuu n. 25-30 henkeä sisälle istumaan. Rukoushuone on pieni, mutta kaunis ja käytännöllinen. Ulkomaalaus vielä puuttuu, mutta Järvenpään kirkkoneuvosto on myöntänyt siihenkin 2600 mk. Maalaus saadaan suoritettua vielä ennen syksyä, jolloin Inkerin kirkon piispa Leino Hassinen tulee siunaamaan sen käyttöön. Rukoushuoneessa kokoontuu säännöllisesti viikoittain pyhäkoulu, jossa on isoja poikiakin mukana, yhteensä n. 15 lasta/nuorta. Siellä on raamattupiiri lauantaisin, jumalanpalveluksia välillä ym. Raamattupiirissä saimme tutustua sen uusimpaan jäseneseen, joka oli vielä muutama vuosi sitten kiihkeä

kommunisti ja vastusti kaikkea kristillisyyttä. Jumalan sana on kuitenkin auennut hänelle ja hän on löytänyt uskon Jeesukseen Kristukseen. Terijoen seurakunta ei olisi saanut lupaa rakentaa tätä rukoushuonetta. Sen vuoksi se on tehty inkeriläisen Hilja Mutkarin tontille ja rekisteröity hänen nimiinsä. Rukoushuoneen käyttötä on tehty kirjallinen sopimus aluksi 10 vuoden ajaksi ja siitä eteenpäin vuosittain, että sitä voidaan korvauksetta käyttää seurakunnan kaikkeen toimintaan. Rukoushuone puhutteli meitä. Suomalaisiin mittakaavoihin verrattuna se oli hyvin, hyvin vaatimaton ja pieni, mutta paikallisiin olosuhteisiin verrattuna se oli suunnaton voimien ponnistus, jolle kaikki ympäristön asukkaat olivat nauraneet, kun sitä oli ruvettu Mutkarin tontille rakentamaan.

" Minulla on vielä tehtävä"

Hilja Mutkari on 60-65 vuotias pieni inkerinsuomalainen äiti ja isoäiti. Hän kertoi meille, miten hän muutama vuosi sitten halvaantui. Hän heräsi maanantaiaamuna sängyssään, mutta ei pystynyt liikkutamaan jäseniään eikä puhumaan. Hän kuvasi tilannettaan myös, että hänen ”päänsä oli tyhjä kaikista ajatuksista, siellä ei liikkunut mitään.” Lasten perhe oli vienyt hänet sairaalaan, jossa hän makasi 2 kuukautta samassa tilassa. Mitään muutosta ei tapahtunut. Sitten hän kertoi, että eräänä päivänä hän tunsu, miten Pyhä Henki kosketti häntä. Hänen päässään lähtivät liikkeelle ensimmäiset ajatukset ja sanat. Ne olivat: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit!" Niistä sanoista alkoi hiljainen toipuminen. Hän halusi pois sairaalasta ja lapset kantoivat hänet kotiin. Hän makasi ainoan isomman huoneen sohvalla ja rupesi sieltä yrittämään nousemista kainalosauvojen avulla.

Tätä taistelua elämästä jatkui ja vähän kerrassaan hän alkoi liikkua ja toimia elämän tavallisissa asioissa. Hän koki tämän halvauksesta toipumisen suurena Jumalan lahjana. "Jumalalla oli vielä minulle tehtävä, Jumala tarvitsi vielä minua!" Hän kertoi siitä, miten hän oli jo pienenä lapsena oppinut äidiltään rukoilemaan ja uskomaan Jumalaan, luottamaan hänen apuunsa ja yrittämään elämässä eteenpäin. Näillä eväillä hän oli kulkenut inkeriläisten vaiheet aina tähän päivään asti. Siitä kiitollisena hän oli halunnut aloittaa myös raamattupiirin ja seurakunnan toimintaa omassa kylässään, olla rakentamassa rukoushuoneen, jossa voi kokoontua. Aikaisemmin kyläläiset olivat kokoontuneet hän kodissaan, pienessä keittiön ja parin, kolmen huoneen käsittävässä puutalossa, joissa asui hänen lisäksi kaksi lasten perhettä, joista toinen oli nyt muuttanut Lappeenrantaan.

Kaksikielinen seurakunta

Lastenlapset puhuivat jo melkein pelkästään venäjää. Sen vuoksi isovanhemmat ovat todenneet, että jos toivovat lastenlasten oppivan tuntemaan Jumalaa, niin heille täytyy olla venäjänkielisiä pyhäkouluja ym. Tältä pohjalta Terijoen seurakunnassa toiminta tapahtuukin kahdella kielellä. Valkeasaarelaiset kertoivat, että ensin oli inkeriläisille vaikea ajatus, että venäläisiä tulee heidän rukoushuoneeseensa ja tilaisuuksiinsa. Toisaalta myös venäläisille on ollut arka asia tulla suomenkielisiin tilaisuuksiin. Asia ori luonnostaan ratkennut näin kaksikielisyyteen ja tasa-arvoon. Kun tätä kuunteli, niin oli todettava, että jälleen evankeliumin sanoma on ollut luomassa rauhaa ja sopusointua ihmisten välille ja yhdistämässä heitä. Se on todellista ruohonjuuritason rauhantyötä maailmamme rikkinäisyyden ja hajanaisuuden keskellä.

Yhdessä rukoillen

Terijoen seurakunta elää suurissa vaikeuksissa henkisesti, hengellisesti ja taloudellisesti. Terijoen tukiryhmä, johon kuuluvat Hämeenlinnan rovastikunta, Järvenpään seurakunta ja Terijoki-järjestöt, tukevat sitä taloudellisesti ja hengellisesti. Seurakunnan tilanne muistuttaa hyvin paljon Apostolien tekojen kuvaamaa tilannetta, jossa monet harhaopit, vähäinen kristinuskon tieto ja opetus vaikeuttavat ristiriitojen keskellä toimintaansa aloittavia seurakuntia. Lisäksi kommunistisen vallan aikuinen mentaliteetti elää vielä syvällä ihmisten mielissä. Epäluulot, pelko ja turvattomuus kahlitsevat ihmisiä. Tärkeä on rukous, sillä jos Jumala tahtoo seurakunnan kasvavan ja leviävän Terijoella, niin se etenee, mutta vain Pyhä Henki voi avata ihmissydämet evankeliumin sanomalle. Seurakunnan ikärakenne on ollut hyvin vanhaa. Nyt tarvitaan

evankeliumia lasten, nuorten, perheiden pariin. Sen vuoksi haluankin kutsua jokaisen ryhmäkirjeen lukijan yhteiseen rukoukseen tämänkin ystävyysseurakuntamme puolesta. Heimoaate ei vie sitä seurakuntaa pitkälle, sillä se elää keskellä venäläisyyttä. Evankeliumin ainoa etenemismahdollisuus on niin kuin Raamattu sanoo: ”...kaikille kielille ja kansoille!”

Jaakko Harjuvaara

LISÄÄ TERIJOEN SEURAKUNNAN YSTÄVYYSYHTEYKSISTÄ
http://www.kolumbus.fi/jaakko.harjuvaara/terijoki_yhteyksia_jpaasrk.shtml